

Arrest

nr. 235 926 van 19 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DUCHEZ *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Pirzabad, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman. U bent Tadzjiek van etnische origine.

Op 22 december 2015 kwam u aan in België, waar u op 28 december 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). In het kader van dit verzoek stelde u dat u Afghanistan verlaten wegens een grondconflict tussen u en uw ooms.

Dit verzoek werd op 6 oktober 2017 door het CGVS afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) in haar arrest van 17 oktober 2018. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

U hebt België na deze beslissing niet verlaten. Op 28 december 2018 diende u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. In het kader van dit verzoek houdt u vast aan uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst zoals u ze in het kader van uw eerste verzoek aflegde. U stelt dat na uw eerste verzoek om internationale bescherming opnieuw contact kreeg met uw familie in Afghanistan. Nadat dit contact hersteld was, vertelde uw moeder dat u niet wegens een erfeniskwestie Afghanistan had moeten verlaten, maar wel omdat uw oom eisten dat u de jihad zou vervoegen.

In 2017 kreeg u tevens via Facebook contact met uw broer Khan T.(...), die in het Verenigd Koninkrijk inmiddels internationale bescherming heeft gekregen.

Ter staving van uw huidige verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een schrijven van uw advocaat meester Hauguier dd. 27 december 2018, waarin hij verzoekt om uw verzoek om uw volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen; verschillende foto's van uw vermeende regio van herkomst; foto's van u en Khan T.(...); een kopie van een Afghaans paspoort op naam van Khan T.(...) een kopie van een Brits paspoort van Khan T.(...); een kopie van een Britse verblijfsvergunning op naam van Khan T.(...); een brief van de Britse Home Office, op naam van Khan T.(...); een onleesbare kopie van een taskara; diverse prints van satellietkaarten waarop toevoegingen werden aangebracht.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw tweede verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het dorp Pirzabad in de provincie Laghman, aangezien uw kennis van deze regio onaannemelijk beperkt was. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor

zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In het kader van uw huidige asielaanvraag houdt u immers vast aan uw verklaringen dat u van aan uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Pirzabad van het district Qarghayi in de provincie Laghman hebt verbleven (zie verklaring volgend verzoek dd. 13.09.2019, punt 5 en 10).

Waar u aangeeft dat er in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming op bepaalde momenten verkeerdelijk werd genoteerd dat u in Ameenabad zou zijn geboren terwijl u in werkelijkheid in Pirzabad zou zijn geboren moet worden gesteld dat deze bewering en de impact ervan op de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw herkomst reeds door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd beoordeeld in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg kan het in het kader van uw huidige verzoek niet worden aanzien als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De stukken die u in het kader van uw huidige verzoek neerlegt om uw herkomst uit Pirzabad te staven, kunnen echter niet overtuigen. Wat betreft de verschillende foto's die in uw regio van herkomst zouden genomen zijn (zie verklaring DVZ, punt 17), dient ten eerste te worden opgemerkt dat uit deze foto's niet kan worden afgeleid waar en door wie ze werden genomen. Deze foto's kunnen dan ook bezwaarlijk gebruikt worden om aan te tonen dat u uit Pirzabad afkomstig bent. In verband met de kopie van de taskara van uw jongere broer die u neerlegt, wordt dan weer opgemerkt dat dit document, aangezien het een foto van het document in een plastic mapje betreft, niet goed leesbaar is. Bovendien wordt opgemerkt in verband hiermee opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien betreft het een kopie, waarvan de bewijswaarde, gelet op de mogelijkheid tot manipulatie, sowieso gering is.

Wat betreft de kopieën van het Britse en Afghaanse paspoort, de Britse verblijfsvergunning en de brief van het Britse Home Office op naam van Khan T.(...) en de foto's waarop u met deze Khan T.(...) zou afgebeeld zijn, wordt vooreerst opgemerkt dat uit geen van deze documenten blijkt dat de Khan T.(...) waarnaar in de door u neergelegde documenten wordt verwezen, effectief uw broer is. In geen van deze documenten wordt immers naar u verwezen. De foto waarop jullie beiden te zien zijn, zegt bovendien niets over de eventuele verwantschap die tussen jullie bestaat. Bovendien is het vreemd dat u in het kader van uw vorige verzoek geen melding hebt gemaakt van het feit dat u een broer hebt die Khan heet en die in het Verenigd Koninkrijk verblijft. Voor de DVZ verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek dat u twee broers hebt: A.(...), die bij uw moeder in Aminabad woonde, en A.(...) S.(...), die een jaar na de dood van uw vader spoorloos verdween (zie verklaring DVZ dd. 12.08.2016, punt 17). Daarnaast is het ook vreemd dat u in het kader van uw huidige verzoek voor de DVZ verklaarde, toen u de vraag gesteld werd hoe u wist dat deze persoon uw broer is, zei dat dit was omdat hij u zelf een vriendschapsverzoek verstuurde via Facebook (zie verklaring DVZ, punt 17). Het is daarenboven vreemd dat u verklaarde dat het contact tussen u en uw broer al in 2017 werd hersteld, maar dat u pas eind 2018 een volgend verzoek om internationale bescherming indiende (zie verklaring DVZ, punt 17).

Zelfs indien u zou hebben aangetoond dat uw broer in het Verenigd Koninkrijk internationale bescherming kreeg, quod non, dan nog tonen deze documenten niet aan dat uzelf, zoals door het CGVS en de RvV in het kader van uw eerste verzoek werd betwist en u in het kader van uw huidige verzoek volhoudt, van aan uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan in Pirzabad gewoond hebt, aangezien deze documenten geen betrekking hebben op uw persoon. Bovendien wordt in de documenten van deze Khan T.(...) op geen enkel moment verwezen naar het dorp Pirzabad. Als geboortedorp van Khan Tajik werd op zijn documenten van de Home Office immers genoteerd dat hij in Aziz Khan geboren is. Uw raadsman tracht dit te verklaren door te stellen dat het geboortedorp van u en uw broer, Pirzabad, op de meeste kaarten niet terug te vinden is en vermits Aziz Khan op slechts vijftien minuten verwijderd ligt van Pirzabad, dat als het ware een aangehecht dorp is, veelal gesteld wordt dat men van Aziz Khan afkomstig is. Gelet op deze verklaring van uw raadsman is het echter vreemd dat uzelf in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming voor het CGVS nog

verklaarde dat Pirzabad niet onder een andere naam gekend is en dat het dorp Pirzabad geen deel is van een groter dorp (zie gehoorverslag CGVS dd. 21.06.2017, p. 5-6). Gevraagd of Pirzabad zelf kleinere gehuchten heeft, verklaarde u zelfs dat het een dorp op zichzelf is en vroeg u hoe er nu dorpen in een dorp kunnen bestaan (zie gehoorverslag CGVS dd. 21.06.2017, p. 6). In verband printscreens van satellietkaarten die als bijlage aan het schrijven van uw advocaat zijn toegevoegd, wordt opgemerkt dat de pijltjes en de plaatsaanduidingen hier achteraf op zijn aangebracht en niet tot de oorspronkelijke weergave van de satellietkaarten behoren en dus bezwaarlijk kunnen dienen om bovenstaande stelling van uw advocaat te bewijzen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de nieuwe elementen die u in uw huidige asielaanvraag aanbrengt de beoordeling van het CGVS en de RvV dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw herkomst niet in een nieuw licht kunnen plaatsen. Bijgevolg maakt u nog steeds niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Daarenboven wordt opgemerkt dat het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag volledig nieuwe verklaringen aflegt met betrekking tot de redenen voor uw vertrek uit Afghanistan, uw geloofwaardigheid verder ondergraaft. Zo stelt u in het kader van uw huidige verzoek dat u, sinds het contact met uw familie in Afghanistan werd hersteld, uw moeder u vertelde dat het probleem eigenlijk was dat u van uw ooms moest deelnemen aan de jihad, en dat de reden voor uw vertrek dus niet, zoals u dacht, een erfeniskwestie was (zie verklaring DVZ, punt 15). Het is echter niet aannemelijk dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn geweest in het kader van uw eerste verzoek. Zelfs al was u nog minderjarig op het moment dat u Afghanistan verliet, dan nog mag er redelijkerwijze worden verondersteld dat u op de hoogte zou zijn van de werkelijke redenen voor uw vertrek uit het land. Daarenboven wordt opgemerkt dat het vreemd is dat het contact tussen uw familie al tijdens uw beroepsprocedure voor de RvV in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd hersteld, maar dat u dit toen niet aanhaalde en pas eind 2018, enkele maanden na het arrest van de RvV dd. 17.10.2018 een volgend verzoek indiende op basis van deze nieuwe verklaringen. U stelt, vreemd genoeg, dat u van uw advocaat en uw voogd aan de RvV niet mocht vertellen over dit hersteld contact (ibid.). Ten slotte wordt in verband hiermee opgemerkt dat u geen enkel stuk neerlegt waarmee u uw nieuwe verklaringen omtrent de reden voor uw vertrek uit Afghanistan, kunt staven.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de nieuwe elementen die u in uw huidige asielaanvraag aanbrengt, de beoordeling van het CGVS en de RvV dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw herkomst niet in een nieuw licht kunnen plaatsen. Bijgevolg maakt u nog steeds niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van

nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6/2, § 1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van het *“algemeen beginsel van voorzichtigheid”* en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid *“(afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”*.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen volstaat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker vasthoudt aan zijn initiële relaas omtrent zijn afkomst en stelt nieuwe elementen te hebben bijgebracht om zijn asielaanvraag te staven.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw tweede verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het dorp Pirzabad in de provincie Laghman, aangezien uw kennis van deze regio onaannemelijk beperkt was. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) vóór uw vertrek naar België, verkeerde de commissarisgeneraal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. (...) Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In het kader van uw huidige asielaanvraag houdt u immers vast aan uw verklaringen dat u van aan uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Pirzabad van het district Qarghayi in de provincie Laghman hebt verbleven (zie verklaring volgend verzoek dd. 13.09.2019, punt 5 en 10).

Waar u aangeeft dat er in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming op bepaalde momenten verkeerdelijk werd genoteerd dat u in Ameenabad zou zijn geboren terwijl u in werkelijkheid in Pirzabad zou zijn geboren moet worden gesteld dat deze bewering en de impact ervan op de geloofwaardigheid van uw beweringen inzake uw herkomst reeds door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd beoordeeld in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg kan het in het kader van uw huidige verzoek niet worden aanzien als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De stukken die u in het kader van uw huidige verzoek neerlegt om uw herkomst uit Pirzabad te staven, kunnen echter niet overtuigen. Wat betreft de verschillende foto's die in uw regio van herkomst zouden genomen zijn (zie verklaring DVZ, punt 17), dient ten eerste te worden opgemerkt dat uit deze foto's niet kan worden afgeleid waar en door wie ze werden genomen. Deze foto's kunnen dan ook bezwaarlijk gebruikt worden om aan te tonen dat u uit Pirzabad afkomstig bent. In verband met de kopie van de taskara van uw jongere broer die u neerlegt, wordt dan weer opgemerkt dat dit document, aangezien het een foto van het document in een plastic mapje betreft, niet goed leesbaar is. Bovendien wordt opgemerkt in verband hiermee opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Bovendien betreft het een kopie, waarvan de bewijswaarde, gelet op de mogelijkheid tot manipulatie, sowieso gering is.

Wat betreft de kopieën van het Britse en Afghaanse paspoort, de Britse verblijfsvergunning en de brief van het Britse Home Office op naam van Khan T.(...) de foto's waarop u met deze Khan T.(...) zou afgebeeld zijn, wordt vooreerst opgemerkt dat uit geen van deze documenten blijkt dat de Khan T.(...) waarnaar in de door u neergelegde documenten wordt verwezen, effectief uw broer is. In geen van deze documenten wordt immers naar u verwezen. De foto waarop jullie beiden te zien zijn, zegt bovendien niets over de eventuele verwantschap die tussen jullie bestaat. Bovendien is het vreemd dat u in het kader van uw vorige verzoek geen melding hebt gemaakt van het feit dat u een broer hebt die Khan heet en die in het Verenigd Koninkrijk verblijft. Voor de DVZ verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek dat u twee broers hebt: A.(...), die bij uw moeder in Aminabad woonde, en A.(...) S.(...), die een jaar na de dood van uw vader spoorloos verdween (zie verklaring DVZ dd. 12.08.2016, punt 17). Daarnaast is het ook vreemd dat u in het kader van uw huidige verzoek voor de DVZ verklaarde, toen u de vraag gesteld werd hoe u wist dat deze persoon uw broer is, zei dat dit was omdat hij u zelf een vriendschapsverzoek verstuurde via Facebook (zie verklaring DVZ, punt 17). Het is daarenboven vreemd dat u verklaarde dat het contact tussen u en uw broer al in 2017 werd hersteld, maar dat u pas eind 2018 een volgend verzoek om internationale bescherming indiende (zie verklaring DVZ, punt 17).

Zelfs indien u zou hebben aangetoond dat uw broer in het Verenigd Koninkrijk internationale bescherming kreeg, quod non, dan nog tonen deze documenten niet aan dat uzelf, zoals door het CGVS en de RvV in het kader van uw eerste verzoek werd betwist en u in het kader van uw huidige verzoek volhoudt, van aan uw geboorte tot aan uw vertrek uit Afghanistan in Pirzabad gewoond hebt, aangezien deze documenten geen betrekking hebben op uw persoon. Bovendien wordt in de documenten van deze Khan T.(...) op geen enkel moment verwezen naar het dorp Pirzabad. Als geboortedorp van Khan T.(...) werd op zijn documenten van de Home Office immers genoteerd dat hij in Aziz Khan geboren is. Uw raadsman tracht dit te verklaren door te stellen dat het geboortedorp van u en uw broer, Pirzabad, op de meeste kaarten niet terug te vinden is en vermits Aziz Khan op slechts vijftien minuten verwijderd ligt van Pirzabad, dat als het ware een aangehecht dorp is, veelal gesteld wordt dat men van Aziz Khan afkomstig is. Gelet op deze verklaring van uw raadsman is het echter vreemd dat uzelf in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming voor het CGVS nog verklaarde dat Pirzabad niet onder een andere naam gekend is en dat het dorp Pirzabad geen deel is van een groter dorp (zie gehoorverslag CGVS dd. 21.06.2017, p. 5-6). Gevraagd of Pirzabad zelf kleinere gehuchten heeft, verklaarde u zelfs dat het een dorp op zichzelf is en vroeg u hoe er nu dorpen in een dorp kunnen bestaan (zie gehoorverslag CGVS dd. 21.06.2017, p. 6). In verband printscreens van satellietkaarten die als bijlage aan het schrijven van uw advocaat zijn toegevoegd, wordt opgemerkt dat de pijltjes en de plaatsaanduidingen hier achteraf op zijn aangebracht en niet tot de oorspronkelijke weergave van de satellietkaarten behoren en dus bezwaarlijk kunnen dienen om bovenstaande stelling van uw advocaat te bewijzen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de nieuwe elementen die u in uw huidige asielaanvraag aanbrengt de beoordeling van het CGVS en de RvV dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw herkomst niet in een nieuw licht kunnen plaatsen. Bijgevolg maakt u nog steeds niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Daarenboven wordt opgemerkt dat het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag volledig nieuwe verklaringen aflegt met betrekking tot de redenen voor uw vertrek uit Afghanistan, uw geloofwaardigheid verder ondergraaft. Zo stelt u in het kader van uw huidige verzoek dat u, sinds het contact met uw familie in Afghanistan werd hersteld, uw moeder u vertelde dat het probleem eigenlijk was dat u van uw ooms moest deelnemen aan de jihad, en dat de reden voor uw vertrek dus niet, zoals u dacht, een erfeniskwestie was (zie verklaring DVZ, punt 15). Het is echter niet aannemelijk dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn geweest in het kader van uw eerste verzoek. Zelfs al was u nog minderjarig op het moment dat u Afghanistan verliet, dan nog mag er redelijkerwijze worden verondersteld dat u op de hoogte zou zijn van de werkelijke redenen voor uw vertrek uit het land. Daarenboven wordt opgemerkt dat het vreemd is dat het contact tussen uw familie al tijdens uw beroepsprocedure voor de RvV in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd hersteld, maar dat u dit toen niet aanhaalde en pas eind 2018, enkele maanden na het arrest van de RvV dd. 17.10.2018 een volgend verzoek indiende op basis van deze nieuwe verklaringen. U stelt, vreemd genoeg, dat u van uw advocaat en uw voogd aan de RvV niet mocht vertellen over dit hersteld contact (ibid.). Ten slotte wordt in verband hiermee opgemerkt dat u geen enkel stuk neerlegt waarmee u uw nieuwe verklaringen omtrent de reden voor uw vertrek uit Afghanistan, kunt staven.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de nieuwe elementen die u in uw huidige asielaanvraag aanbrengt, de beoordeling van het CGVS en de RvV dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw herkomst niet in een nieuw licht kunnen plaatsen. Bijgevolg maakt u nog steeds niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het tweede verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker laat in zijn verzoekschrift herhaaldelijk gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen al te gemakkelijk besluit tot het niet-ontvankelijk verklaren van een volgend verzoeker zonder verzoeker opnieuw uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud om eventueel een aantal zaken uit te klaren of te duiden en verwijst desbetreffend naar het arrest *Singh*.

Waar verzoeker hekelt dat hij niet opnieuw gehoord werd naar aanleiding van zijn tweede verzoek om internationale bescherming dient te worden opgemerkt dat dit geenszins het geval is nu *in casu* uit lezing van het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het huidige tweede volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker heeft geregistreerd en van hem een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker in de gelegenheid gesteld werd nieuwe verklaringen af te leggen en nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (administratief dossier, stuk 8, verklaring volgend verzoek *d.d.* 13 september 2019). Deze verklaring werd vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn huidige tweede volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet als hij van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van de volledige bestudering van de door verzoeker voorgelegde nieuwe elementen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidige verzoek werd aan verzoeker verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn aanvraag al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Bovendien wordt erop gewezen dat luidens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit leidt, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., § 38, met verwijzing naar de arresten van 14 februari 1990, Frankrijk/Commissie, C 301/87, Jurispr. blz. I 307, § 31; 5 oktober 2000, Duitsland/Commissie, C 288/96, Jurispr. blz. I 8237, § 101; 1 oktober 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad, C 141/08 P, Jurispr. blz. I 9147, § 94, en 6 september 2012, Storck/BHIM, C 96/11 P, § 80). Hieruit volgt dat niet elke onregelmatigheid bij de uitoefening van het hoorrecht tijdens een administratieve procedure een schending van het hoorrecht oplevert. Voorts is niet elk verzuim om het hoorrecht te eerbiedigen zodanig dat dit stelselmatig tot de onrechtmatigheid van het genomen besluit leidt (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a., § 39). Verzoeker toont met zijn theoretische uiteenzetting en verwijzing naar het arrest *Singh* het bestaan niet aan van specifieke omstandigheden die, mocht hij nog eens specifiek zijn gehoord vooraleer de bestreden beslissing werd getroffen, tot een andere uitkomst dan de bestreden beslissing hadden kunnen leiden.

Met het betoog dat wordt ontwikkeld omtrent de dorpen, Pirzabad, Aminabad en Aziz Khan stellende dat uit satellietkaarten blijkt dat de dorpen Perozabad en Aminabad vrijwel op dezelfde plaats gelegen, dat het geboortedorp van verzoeker en zijn broer Pirzabad op de meeste kaarten niet terug te vinden is, - en dat men vaak stelt dat men uit het aangrenzende dorp Aziz Khan afkomstig is vermits Pirzabad dusdanig klein is dat het vrijwel onbekend is gaat verzoeker volstrekt voorbij aan de gedane vaststellingen in de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van verzoeker eerste verzoek om internationale bescherming: *“Zo verklaarde u bij uw binnenkomst op Belgisch grondgebied op 28 december 2015 op Bureau MINTEH dat uw geboorteplaats het dorp Aminabad (Ameenabad) gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman is waar u tot uw vertrek uit Afghanistan verbleef (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.1). U verklaarde tevens dat uw moeder en uw zusters en uw broer bij uw oom in uw geboorteplaats verbleven (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.3). Op 12 augustus 2016 verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens geboren te zijn in het dorp Aminabad en tot aan uw vertrek uit Afghanistan in dit dorp te hebben gewoond (verklaring dvz – vragen 5 en 10). U herhaalde verder uw eerdere bewering dat op het moment van uw vertrek uw moeder, uw jongere broer en uw jongste zuster in Aminabad verbleven (verklaring dvz – vragen 15A en 17). Over uw Afgaans identiteitsdocument (taskara) verklaarde u dat dit zich misschien thuis in Aminabad bevond (verklaring dvz – vraag 25). Ook*

het land waarover het grondconflict met uw ooms ontstaan zou zijn situeerde u in Aminabad, in de buurt van de begraafplaats met de naam Gul Pacha Ulfat (vragenlijst – vraag 3.5).

Enkel uw verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken betreffende de verblijfplaats van uw oudste zuster week af. Waar u op Bureau MINTEH nog beweerde dat uw beide zusters bij uw moeder en oom in uw geboorteplaats verbleven (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.3) verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw zuster P(...) G(...) gehuwd is en ergens op een onbekende locatie in de provincie Laghman verblijft (verklaring dvz – vraag 17). In de vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan herhaalde u geboren te zijn in het dorp Aminabad (Amin Abad) en preciseerde u dat u tot het overlijden van uw vader samen met uw ouders en twee broers in dit dorp woonde en na het overlijden van uw vader met de rest van uw gezinsleden bij uw oom in hetzelfde dorp verbleef (vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan, p.2, 3, 5 en 6). Wat betreft de verblijfplaatsen van uw zusters voorafgaand aan uw vertrek naar België greep u in deze vragenlijst terug naar uw eerdere verklaring op Bureau MINTEH. U stelde dat uw beide zusters, en dus ook uw gehuwde zuster, bij uw moeder in Aminabad verbleven (vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan, p.3 en 6).

Bij aanvang van het gehoor voor het CGVS verklaart uw voogd dat er in de vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan een aantal vragen foutief beantwoord werden. Deze fouten zijn volgens uw voogd te wijten aan een slechte vertaling door de tolk die u bij het invullen van deze vragenlijst bijstond. Zo stelt uw voogd onder meer dat enkel uw ongehuwde zuster nog bij uw moeder woont en dat de verklaring in de vragenlijst dat uw beide zusters nog bij uw moeder in Aminabad verblijven niet correct is. Verder beweert uw voogd dat u weliswaar op twee verschillende adressen in uw dorp woonde maar dat u niet verhuisde omwille van het overlijden van uw vader, maar omwille van een overstroming (cgvs p.1). Deze tussenkomst van uw voogd kan echter niet overtuigen. Wat betreft de verblijfplaats van uw zusters dient immers te worden opgemerkt dat u niet enkel in de vragenlijst maar ook bij Bureau Minteh vermeldde dat uw beide zusters bij uw moeder in uw geboortedorp woonden zodat deze tegenstrijdigheid niet louter verklaard kan worden door een gebrekkige vertaling tijdens het invullen van de vragenlijst. Wat betreft de bewering van uw voogd dat niet het overlijden van uw vader maar een overstroming u naar een andere verblijfplaats in uw dorp deed verhuizen moet opgemerkt worden dat u hieromtrent later tijdens het gehoor verklaringen aflegt die zowel geheel tegenstrijdig zijn aan uw eigen eerdere verklaringen als aan de beweringen van uw voogd.

Zo stelt u tijdens het gehoor voor het CGVS dat uw familie nog voor uw geboorte van Meenabad (Ameenabad) verhuisde naar Pirzabad (cgvs p.2). Even later beweert u geboren te zijn in het dorp Pirzabad (cgvs p.3). Uw plotse bewering dat u in het dorp Pirzabad ter wereld kwam en daar tot aan uw vertrek uit Afghanistan verbleef ondergraaft op bijzonder ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw herkomst uit het district Qarghayi. U stelde immers doorheen uw asielprocedure verschillende malen (op 28.12.2015 te Bureau Minteh, op 12.08.2016 op de DVZ, op 13.12.2016 in de Vragenlijst) dat u geboren bent in het dorp Ameenabad, u er uw ganse leven woonde, en dat uw moeder en broer en zuster(s) nog steeds in Ameenabad verblijven. Wanneer het CGVS u confronteert met uw geheel tegenstrijdige beweringen betreffende uw beweerd(e) dorp(en) van herkomst en verblijf in Afghanistan overtuigt uw bewering, dat u steeds doorheen uw asielprocedure heeft aangegeven dat u uit Pirzabad afkomstig bent en daar uw ganse leven verbleef maar dat vanwege weerkerende foutieve vertalingen de naam van het dorp Aminabad werd genoteerd (cgvs p.13), geheel niet.

Uw geheel tegenstrijdige verklaringen betreffende de naam van uw geboortedorp en dorp van verblijf in het district Qarghayi doorheen uw asielprocedure kunnen overigens niet verklaard worden doordat Pirzabad een gehucht van Aminabad zou zijn of vice versa. Wanneer het CGVS informeert of Pirzabad een gehucht van een groter dorp is geeft u geen antwoord op de vraag maar stelt u dat men eerst groter Qarghayi heeft, dan kleiner Qarghayi en dan uw dorp Pirzabad. Gevraagd wat u met groter Qarghayi en kleiner Qarghayi bedoelt geeft u het al evenmin verhelderende antwoord dat u met het eerste het district Qarghayi bedoelt en met het tweede de kleinere dorpen die in dit district gelegen zijn. Wanneer het CGVS nogmaals informeert of Pirzabad een gehucht van een groter dorp is antwoordt u uiteindelijk wel op de vraag en verklaart u dat het een zelfstandig dorp betreft. Gevraagd of Pirzabad zelf kleinere gehuchten kent verklaart u opnieuw dat Pirzabad een zelfstandig dorp is en stelt u de tegenvraag hoe er dorpen in een ander dorp kunnen bestaan. Ten slotte verklaart u dat het dorp Pirzabad niet onder een andere naam gekend is (cgvs p.5-6).

De overige verklaringen betreffende uw geboorteplaats en de aanleiding tot en de periode van uw verhuis in Qarghayi ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw regio van herkomst. Uw voogd verwijst in zijn tussenkomst aangaande uw twee verblijfplaatsen bij aanvang van het gehoor naar een mogelijke vergissing betreffende de verblijfplaats van uw gehuwde zuster en stelt dat de aanleiding van uw verhuis niet het overlijden van uw vader maar een overstroming was

(cgvs p.1). Uw overige verklaringen betreffende uw twee verblijfplaatsen in de vragenlijst worden door uw voogd niet ter discussie gesteld. In deze vragenlijst verklaarde u echter dat u in 2009 van uw ouderlijk huis in Aminabad naar het huis van uw oom in Aminabad verhuisde. U stelde verder dat u van 2009 tot aan uw vertrek in 2015 bij uw oom in Aminabad verbleef (vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan, p.3). Uit deze verklaringen dient afgeleid te worden dat de plots door uw voogd aangehaalde overstroming die tot de verhuis van uw familie naar de woning van uw oom leidde in of rond het jaar 2009 plaats had. Onmiddellijk na de tussenkomst van uw voogd verklaart u zelf dan weer dat uw ouders voor uw geboorte in het jaar 2000 van de Gregoriaanse kalender van Meenabad naar Pirzabad verhuisden vanwege een overstroming en dat u in dit laatste dorp ter wereld kwam en er tot aan uw vertrek uit Afghanistan woonde (cgvs p.2-3). Dat uw voogd bij aanvang van het gehoor nog verwijst naar uw verklaringen in de vragenlijst aangaande uw verblijf in het dorp Aminabad en uw verhuis in dit dorp in 2009 vanwege een overstroming waarna u onmiddellijk hierna beweert reeds voor uw geboorte van het dorp Aminabad naar het dorp Pirzabad te zijn verhuisd vanwege een overstroming roept andermaal ernstige vragen op. Later tijdens het gehoor beweert u dan weer dat u op het moment van de overstroming en uw verhuis van Aminabad naar Pirzabad nog heel jong was (cgvs p.13) waarbij u uw eerdere bewering bij aanvang van het gehoor, dat uw familie verhuisde voor uw geboorte, dan weer tegenspreekt. De vaststelling dat u betreffende de naam van uw geboortedorp, de plaatsen van verblijf in Afghanistan en de aanleiding tot en de periode waarin uw familie verhuisd zou zijn geheel tegenstrijdige verklaringen aflegt doorheen uw asielpcedure maakt dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw bewering afkomstig te zijn uit het dorp Aminabad dan wel het dorp Pirzabad gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman.”.

De Raad bevestigde dit in zijn arrest nr. X van 17 oktober 2018 en oordeelde desbetreffend als volgt: “Waar de verzoekende partij haar verklaringen herhaalt dat zij in het dorp Pirzabad geboren is en er haar hele leven verbleef en haar familie nog voor haar geboorte van Aminabad naar Pirzabad verhuisde na een overstroming, doet zij geen afbreuk aan de hoger weergegeven tegenstrijdigheden in de verklaringen van de verzoekende partij en tussen haar verklaringen en die van haar voogd aan het begin van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dat het op basis van de ligging van Aminabad aan de Kaboel-rivier erg plausibel is dat dit dorp in het verleden overstroomd is en nu niet meer bewoond wordt, biedt geen verklaring voor deze tegenstrijdige verklaringen. De Raad merkt op dat de verzoekende partij tijdens haar gehoor ontkende dat Pirzabad deel zou uitmaken van een groter dorp en bevestigde dat het een dorp op zich is. Pirzabad zou zelf ook niet uit meerdere kleinere dorpen of gehuchten bestaan (stuk 8, gehoorverslag, p. 5, 6). Geconfronteerd met haar verklaringen bij aankomst in België en bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij geboren werd in Ameenabad en er tot aan haar vertrek woonde, suggereert de verzoekende partij dat zij van meet af aan verklaard heeft van Pirzabad afkomstig te zijn maar dat door weerkerende vertaalfouten genoteerd werd dat zij geboren werd in Ameenabad en er tot haar vertrek verbleef (stuk 8, gehoorverslag, p. 13). De uitleg die de verzoekende partij thans in haar verzoekschrift naar voren schuift, met name dat zij de namen van beide dorpen door elkaar gebruikt omdat deze voor haar dezelfde lading dekken, vindt aldus geen steun in het gehoorverslag en overtuigt derhalve niet. Waar de verzoekende partij de verwerende partij verwijt onvoldoende onderzoek te hebben gevoerd naar de ligging van Ameenabad en Pirzabad ten opzichte van elkaar, stelt de Raad vast dat uit de kaarten aanwezig in het administratief dossier alsook het satellietbeeld gevoegd door de verzoekende partij (stuk 2) blijkt dat beide dorpen meer dan één kilometer van elkaar verwijderd liggen in vogelvlucht en dat er twee dorpen tussen gelegen zijn, Dand en Kulalan. Dit is een duidelijke aanwijzing dat het hier twee afzonderlijke plaatsen betreft die onmogelijk kunnen worden vereenzelvigd. Vervolgens dient te worden gewezen op verzoekers uitermate beperkte kennis of geheel met de in het administratief dossier aanwezige informatie tegenstrijdige verklaringen betreffende Pirzabad en de onmiddellijke omgeving van dit dorp.”.

De vaststelling dat verzoeker betreffende de naam van zijn geboortedorp, de plaatsen van verblijf in Afghanistan en de aanleiding tot en de periode waarin zijn familie verhuisd zou zijn geheel tegenstrijdige verklaringen aflegt doorheen zijn asielpcedure maakt dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan verzoekers bewering afkomstig te zijn uit het dorp Aminabad dan wel het dorp Pirzabad gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman. Het betoog dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift ontwikkelt om te verklaren waarom Aziz Khan als geboortedorp van verzoekers broer op diens documenten van Home Office werd vermeld, houdt dan ook geheel geen steek. Het naar voor brengen van een derde geboortedorp met de melding dat men dikwijls zegt dat men uit het aangrenzende dorp Aziz Khan afkomstig is omdat Pirzabad dusdanig klein is dat het onbekend is, kan bezwaarlijk de voorgaande vaststellingen in een ander daglicht stellen.

De foto's van de satellietbeelden die verzoeker bij het verzoekschrift voegt, zijn dermate algemeen en geven geen overzichtsbeeld van hoe de erop aangeduide dorpen zich tot elkaar verhouden. Deze foto's doen geen afbreuk aan het bovenstaande.

Waar verzoeker bij aanvullende nota het verslag van een DNA-onderzoek neerlegt waaruit blijkt dat de heer K.T. daadwerkelijk verzoekers broer is, doet hier geen afbreuk aan. De vaststelling dat op de documenten van de Home Office van K.T. genoteerd werd dat deze persoon in Aziz Khan geboren is, kan niet volstaan om verzoekers verklaringen omtrent zijn geboorte- en verblijfplaats in een ander daglicht te stellen. Het is aan verzoeker zelf om hierover concrete en coherente verklaringen af te leggen. Verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Tijdens de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van zijn beroep tegen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die werd afgerond bij arrest nr. X van 17 oktober 2018 maakte verzoeker geen enkele melding van zijn broer in het Verenigd Koninkrijk, hoewel hij stelde reeds contact te hebben met zijn broer in 2017. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers broer sinds 2010 bescherming geniet in het Verenigd Koninkrijk, dat in 2018 omgezet werd in een verblijf voor onbepaalde duur.

De theoretische uiteenzetting omtrent de naam Khan en de algemene verwijzing naar een rapport over Afghaanse namen van Mitre volstaat niet om de vaststelling dat verzoeker in het kader van zijn vorige verzoek geen melding heeft gemaakt van het feit dat hij een broer heeft die Khan heet en die in het Verenigd Koninkrijk verblijft en daar zelfs internationale bescherming geniet te verschonen of te verklaren en doen wel degelijk afbreuk aan verzoekers algemene geloofwaardigheid.

Verzoeker toont niet aan dat er specifieke omstandigheden zijn die hij had kunnen aanvoeren die na een individueel onderzoek de besluitvorming hadden kunnen beïnvloeden.

Aangezien verzoeker zijn voorgehouden afkomst uit het district Qarghayi van de provincie Laghman en verblijf hier niet aannemelijk maakt, kan er geen geloof worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in het district Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij zijn tweede verzoek om internationale bescherming de feiten die aanleiding hebben gegeven voor zijn vertrek wijzigt. Verzoeker stelt immers dat hij niet omwille van een erfeniskwestie het land en streek van herkomst heeft moeten verlaten, maar wel omdat zijn ooms eisten dat hij deelnam aan de jihad. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in het district Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan deze nieuwe feiten die zich volgens zijn verklaringen ook in deze regio hebben voorgedaan, zoals correct wordt vermeld in de bestreden beslissing: *“Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de nieuwe elementen die u in uw huidige asielaanvraag aanbrengt, de beoordeling van het CGVS en de RvV dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw herkomst niet in een nieuw licht kunnen plaatsen. Bijgevolg maakt u nog steeds niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.”*

Verzoeker hekelt opnieuw dat hij niet werd uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud waarbij hij de nodige verklaringen over de redenen van zijn vertrek had kunnen afleggen. Volgens verzoeker faalt de verwerende partij in het aantonen waarom men redelijkerwijze van een minderjarige mag verwachten dat deze op de hoogte zou kunnen zijn van de werkelijke redenen van vertrek uit het land van oorsprong. Dit betoog doet echter geen afbreuk aan de voormelde pertinente vaststellingen rond de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn afkomst.

De Raad kan verzoeker niet bijtreden waar hij stelt dat de verwerende partij vervolgens de op haar rustende motiveringsplicht schendt door te stellen dat er gelet op het gebrek aan stukken geen geloof wordt gehecht aan de verklaringen van verzoeker om vervolgens zonder een persoonlijk onderhoud over te gaan tot de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek om internationale bescherming. De verwerende partij stelde in de bestreden beslissing louter vast dat verzoeker geen enkel stuk neerlegde dat zijn nieuwe verklaringen zouden kunnen staven. In de bestreden beslissing kan nergens worden

gelezen dat de verwerende partij louter op basis van het gebrek aan stukken geen geloof hecht aan zijn verklaringen.

Verzoeker toont ook hier niet aan dat een persoonlijk onderhoud over de werkelijke reden van het vertrek de besluitvorming had kunnen beïnvloeden. Verzoeker blijkt immers niet bij machte zijn werkelijke streek van afkomst en verblijf aan te tonen.

Verzoekers betoog omtrent de veiligheidssituatie in het district Qarghayi waarbij hij meent dat zijn terugkeer naar deze regio hem zou blootstellen aan behandelingen die verboden zijn door artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, is gelet op wat voorafgaat dan ook niet dienstig.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De door verzoeker aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF